

lig de Sammenligninger, der vare anstillede med Sverrig, og oplæste nogle Ytringer, som jeg havde brugt — i 1872, formoder jeg; thi saavidt jeg erindrer, har jeg brugt dem, dengang Straffeloven sidste Gang var til Forhandling her —, hvoraf det skulde fremgaa, hvor lidet Bægt, jeg kunde lægge paa Forholdene i Sverrig. Jeg vil imidlertid tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det var i 1872, denne Udtalelse fandt Sted, og at det kun var 3 Aar efter, at den nye Straffelov var indført i Sverrig. Nu skrive vi derimod 1877, og der er saaledes forløbet 5 Aar, siden disse Udtalelser kom frem fra min Side. Der er altsaa i den Tid vundet en Erfaring i Sverrig, og det kunde vel være, at denne Erfaring var kommen til min Kundskab, og havde saaledes influeret paa mig, at jeg nu indtog en anden Stilling end den, jeg tidligere indtog. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) meddelte idag, at han havde fundet sig særlig foranlediget til at indhente Dplysning om, hvorledes man i Sverrig betragter Straffeloven ligeoverfor Indførelsen af almindelig Værnepligt, naar der som Følge deraf muligvis kunde blive Spørgsmaal om at afflaske de nu gjældende Bestemmelser i Disciplinarstadgaden. Denne Dplysning gif da ud paa, at man, naar de hvervede Tropper bleve afflasede, naar den inddelte Arme blev hævet, og naar almindelig Værnepligt blev indført, nødvendigvis maatte bibeholde de Bestemmelser, som nu findes i Disciplinarstadgaden; ellers vilde man ikke kunne opretholde Disciplinen. Det maa imidlertid gaa i Sverrig som her, at Anskuelseerne mellem Befalingsmandene i Hæren ere delte; thi har det ærede Medlem modtaget disse Udtalelser fra Officerer i Sverrig, saa kan jeg derimod sætte, at jeg, efter at have bestemt mig til at forelægge dette Lovforslag for Rigsdagen, har havt Leilighed til at tale med flere svenske Officerer, som tjene, og som i mange Aar have tjent i Geledet; jeg har spurgt dem, hvorledes de vare tilfredse med Straffeloven af 1868, og Udtalelserne fra de Herrer, til hvem jeg har henvendt mig, gif enstemmig i den Retning, at de i det Hele og Store vare tilfredse med Loven. Samtidig dermed kunde de ikke ligeoverfor mig som for nærværende Tid Krigsminister i Danmark tilbageholde en Udtalelse af Forundring over, at vi endnu i Danmark ikke vare komne til en Revision af vor militære Straffelov. — Med Hensyn til den sidste Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand for Helsingør om, hvorledes han og andre Medlemmer af dette Thing, som staa ham nær i Anskuelse med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, vilde stille sig, naar dette Lovforslag i en senere Samling atter skulde komme til at foreligge til Behandling, ledsaget af Udtalelser fra Hærens Jurisdiktionschefer, skal jeg kun sige, at hvis det ikke lykkes at faae dette Lovforslag ført igjennem i denne Rigsdagssamling, er der meget lidet

Sandsynlighed for, at det vil blive den nuværende Minister, som igjen kommer til at forelægge et nyt eller det samme Lovforslag for Repræsentationen. Ministerhøvet har aldrig for mig havt noget særligt Tiltalende, og det er sandelig ikke i den senere Tid blevet gjort mere tiltalende. Dertil kommer, at jeg efterhaanden har naaet en Alder, hvori jeg mere er anvist til at søge Fred og Ro end til at føre Kampen paa Rigsdagen. Skulde det imidlertid imod Forventning blive Tilfældet, at jeg skulde komme til igjen at forelægge dette Lovforslag for Rigsdagen, og der skulde foreligge Udtalelser fra Hærens Jurisdiktionschefer, som vare af en saadan Art, at de gif imod Krigsministeren, vil det ærede Medlem, ifald han til den Tid har Sæde her i Repræsentationen, dog aldrig komme i det Tilfælde at kunne sige, at Rigsdagen kom til at stemme mellem Krigsministeren og Krigsmagten; thi det ærede Medlem maa godt kunne forstaa, at lige overfor en saadan enstemmig Udtalelse af Hærens Jurisdiktionschefer vilde ingen Krigsminister, og bestemt ikke jeg, forelægge et saadant Lovforslag. Overbevisningen om, at Lovforslaget er rigtigt, kan man ikke tage fra mig; men jeg vilde ikke forelægge et Lovforslag, som gif imod en saadan enstemmig Udtalelse. Det ærede Medlem eller dette Thing vil altsaa aldrig komme i det nævnte Tilfælde, selv om jeg vedbliver at være Minister.

Formanden (Krabbe): Der er endnu indtegnet flere Talere, og jeg vil derfor anse det for hensigtsmæssigt her at standse Forhandlingerne.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Torsdag, Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

Mødet hævet Kl. 4, 55.

Tre og firfindstyvende Møde.

Torsdagen den 14de Februar Kl. 1.

Sekretæren, N. Jensen (Skanderborg Amts 2den Valgkreds), oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underskreven.